

holdet saaledes, at han putter Halvparten af Pengene, som Staten tilbagebetaler, i sin Lomme. Det Forhold synes jeg, er saa utilbørligt som vel muligt.

Sagd: Seg ved ikke, hvad det er for en Historie, som den ærede sidste Taler her har faaet fat paa. Naar han taler saaledes i sin Almindelighed om Amtsforvalterne, tør jeg temmelig dristig paasta, han gaar fejl i Byen. Seg tvivler paa, at der er nogen Amtsforvalter i Danmark, der giver sig af med den Trafik, som han berører (Anton Jensen: Seg har sort paa hvidt for det!). Ja, det vil jeg nok se lidt nærmere efter i Sømmene, før jeg tror det. Altsaa som sagt, jeg hævder, at jeg tvivler paa, at nogen Amtsforvalter giver sig af med den Trafik. At der derimod kan være underordnede Personer, Skrivere og navnlig paa sine Steder ogsaa Branddirektører, der gøre det, er muligt. Seg kender f. Eks. et jaadant Tilfælde i en af de Kredse, som jeg har haft at gøre med som Amtsforvalter eller rettere Oppebørselsbestyrer. Der var Branddirektøren den almindelige Affatter af Andragenderne fra de paagældende, men det kan ingen forhindre, at de gaa til en eller anden, som de tro, have Kendskab til Forholdene, og lade ham affatte Andragendet, som i visse Tilfælde skal være affattet efter bestemte Regler, hvilke Andrageren ikke altid er bekendt med. Da jeg var i Kolding, udsendte jeg en almindelig trykt Vejledning til samtlige Sogneraad, hvorefter de kunde vejlede Bedøerne, naar de skulde indgive Andragender af den Art, men det er vel ikke mange Amtstuer, der have tænkt paa at give en saadan almindelig Vejledning. Det, jeg bestemt vil udtale mig imod, er, at den ærede Taler fremsætter som en almindelig Sigteelse mod Amtsforvaltere og Amtstuer, hvad jeg bestemt paastaar, ikke kan fremsættes som en saadan, om der end kan være enkelte Tilfælde med underordnede Funktionærer, hvor disse kunne have ladet sig bruge som Vinkelskrivere eller Lommeprofuratorer, som man talder det, til at affatte den Slags Andragender. Tilfældet er mig naturligtvis ubekendt, men det kan ikke være i den Almindelighed, som den ærede Taler fremsætter det.

Finansministeren (Strup): Naar det ærede Medlem for Præsts Amts 2den Valgtreds (Anton Jensen) saa stærkt beklagede sig over, at jeg ikke havde svaret paa hans Angreb forrige Gang, ikke havde svaret paa, hvad han ansaa for at være et Misbrug af Stillingen, skal jeg dog tillade mig

at gøre opmærksom paa, at han i Virkeligheden ikke havde kunnet vente at faa noget Svar. Hvorledes i Alverden skulde en Minister her kunne svare paa en Sigteelse mod en enkelt Funktionær for at have misbrugt sin Myndighed, naar Tilfældet er ham fuldstændig ubekendt indtil det Øjeblik, det bliver omtalt her. Seg god nok vide, hvorledes det ærede Medlem egentlig kan have den Forestilling, at jeg skulde kunne udtale mig om det Tilfælde, han her har draget frem.

Anton Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsgbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Anton Jensen: Til det ærede Medlem for Listeb (Sagd) skal jeg sige, at jeg slet ikke har udtalt det som en Sigteelse mod Amtsforvalterne i Almindelighed eller mod Fuldmægtigene i Almindelighed. Hvis det ærede Medlem var til Stede, da jeg holdt mit første Foredrag fra min Plads, vil det ærede Medlem have lagt Mærke til, at jeg sagde, at saaledes er det mig bekendt, at det gaar til i en vis Egn her paa Sjælland.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Seg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af J. C. Christensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Middelfart.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3041 ff.).

Lovforslaget sættes under Forhandling.